

Kedves Tagtársak!

A 12/2018. számú a szabadságolásra vonatkozó interpretációban a munkáltatói önkény ismételt megnyilvánulásával szembesülhetünk.

A törvényi előírásoknak ez esetben is fittyet hányva, elmulasztották figyelembe venni az Mt. 122. par. (1) bekezdésében foglaltakat. Miszerint: *“A szabadságot - a munkavállaló előzetes meghallgatása után - a munkáltató adja ki.”*

Tagjaink közül bizony senkit sem hallgattak meg, hogy számára mikor lenne megfelelő a szabadság kiadása.

Persze miért is tennék? Hiszen kellően megfélemlített munkavállalóval a munkáltató azt tesz amit csak gondol.

Pedig ha vigyázó szemüket a világra vetnék, láthatnák, hogy más munkáltatóknál már a felmondások jelentős része abból fakad, hogy a munkavállalók nem viselik el azt a légkört ami a munkahelyen uralkodik, már nem tűrik azt a stílust amit a képzetlen és rosszul kiválasztott dölyfös vezetők megengednek maguknak, akik kompetenciahiányukat fenyegetőzéssel, erőszakkal és büntetésekkel igyekeznek pótolni. Egyre kevesebben viselik el, ha beszélő szerszámként kezelik őket. Arról nem is szólva, hogy az Mt. 6. par. (3) bekezdése - meglehetősen közérthetően előírja: *“A munkáltató a munkavállaló érdekeit a méltányos mérlegelés alapján köteles figyelembe venni, a teljesítés módjának egyoldalú meghatározása a munkavállalónak aránytalan sérelmet nem okozhat.”*

Egy szó, mint száz: a munkáltatónak nincs jogában mindaddig a szabadságot kiadni, míg előzetesen ez ügyben nem hallgatta meg a munkavállaló kérését és véleményét. Az egyéb okokból tartott meghallgatások, sajnálatos de nem pótolhatják a munkáltató súlyos mulasztását.

Ha már minden normálisan működő operában dívó (Staatsoper, Covent Garden, Scala, Palais Garnier, MET stb.) üzemszünetet a rekordok döntögetésének öncélú lázalmában a munkáltató évszázados gyakorlatot eltörölve megsemmisítette, legalább mutathatná, hogy tisztességes módon gondolja kiadni a törvényben biztosított kötelező szabadságokat.

A gonosz módon elvont üzemszünet helyett - vélhetően nyári lazításként - a zenekari művészeknek újabb meghallgatást írt elő, hiába hívtuk fel figyelmét jogsértő magatartására, és kezdeményeztünk ez ügyben konzultációt.

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1146 Budapest, Thököly út 172.

www.odfsz.hu

Nem meglepő, de a konzultáció intézésére vonatkozó törvényi előírást gyorsan felejtve, csak azért is megmutatja hogy “ki az úr a házban”.

Emlékezzetek a három szakszervezet által közösen elkészített és a főigazgató íróasztalára tett KSZ tervezetünkben kifejezetten tiltani akarjuk, hogy a minősítési eljárásnak a művészek ilyen típusú vegzálása szerephez jusson.

A Kollektív Szerződés, és vele együtt a szociális párbeszéd a MÁO-ban lassan egy éve megszűnt létezni. A főigazgató rendre semmibe veszi a közalkalmazotti érdekképviseleteket, ezáltal a társulatot.

Miért? Mert a társulat képtelen kiállni az érdekeiért.

Jogerős bírósági végzés mondja ki, hogy a MÁO-ban a KSZ megkötése érdekében bármikor tartandó sztrájk jogszerű. Ennek ellenére alig van közalkalmazott, aki élni merne az Alaptörvényben biztosított jogával.

Pedig semmi mást, mint egy korábban létrejött és a főigazgató által álnokul felrúgott társadalmi egyezség ismételt megkötését és az abban foglaltak betartását akarjuk.

Ez nem bűn, hanem ha úgy tetszik a művészet zászlóshajóján szolgálóknak a flotta és a maguk számára is példamutató kötelessége kell, hogy legyen.

Egyebekben ismételten felhívom szíves figyelmeteket, hogy a hiába a dörgedelmes és vést jósló főigazgatói utasítás, a MÁO egyetlen egy közalkalmazott munkatársának sem szüntetheti meg felmentéssel a közalkalmazotti jogviszonyát.

Budapest, 2018. május 21.

Üdvözlettel,

1146 Budapest, Thököly út 172.
Bárány Balázs Péter
elnök